

OBSAH

TVOŘENÍ KARMICKÝCH SIL	11
----------------------------------	----

PRVNÍ PŘEDNÁŠKA	13
---------------------------	----

Dornach, 16. února 1924

Podmínky a zákony lidského osudu. Různé druhy světové zákonitosti. Příčiny a působení v neživé přírodě a ve sféře života. Uzavřenost minerální říše do sebe, působení kosmu v rostlinách. Určující síly obou říší leží v současnosti. Pro říši zvířecí a lidskou s jejich schopnostmi citění a pohybu leží určující síly v době před zrozením, přicházejí z předchozích konstelací hvězd. Člověk vychází z prostoru a kráčí vpřed v čase, na jejichž rozhraní se zvíře ztrácí. U člověka musíme z času znovu na Zem a potom přicházíme do jeho předchozího pozemského života.

DRUHÁ PŘEDNÁŠKA.	28
--------------------------	----

17. února 1924

Různé oblasti lidského vesmírného okolí. Minerální svět jako důležitý protiklad k lidské svobodě. Jakožto dýchající bytost je člověk závislý na rostlinném světě, a to svými éterickými silami růstu, které souvisejí s lidským osudem, a jeho karmu tvoří vztah k bytostem třetí hierarchie. Spokojeností a nespokojeností je karmicky dána naše vnitřní povaha; sympatie a antipatie souvisejí se zvířecí atmosférou. Tvořivé síly zvířat působí z astrálního těla, jejichž sympatie a antipatie patří k našemu osudu, který si přinášíme z duchovního světa, v němž žijí bytosti druhé hierarchie. Vnitřní nutnost v návaznosti událostí působí prostřednictvím moci první hierarchie. Tato nutnost přetrvává z předchozích pozemských životů do následujících v naší organizaci Já. Morální význam vyrovnání zážitků v karmě se musí stát vnější kosmickou událostí.

TŘETÍ PŘEDNÁŠKA	44
---------------------------	----

23. února 1924

Karmická nutnost a svoboda. Hranice opakujících se pozemských životů. Teorie příčiny a následku. Pohled na naši karmu jakožto na zákonitě vytvořený a související celek. Základem karmy jsme my sami. Životní působení iniciační vědy prostřednictvím zpětného pohledu na dřívější pozemské životy. Svoboda v naplnění karmického úkolu.

ČTVRTÁ PŘEDNÁŠKA 59

24. února 1924

Tvoření impulsu ke karmě mezi smrtí a novým zrozením. Zrcadlení v jiných lidských duších. Metamorfóza lásky v radost. Radost je karmický důsledek proměněné lásky, působením obou pak vzniká srdce otevřené světu. Smutek je karmickým důsledkem nenávisti; nenávist a smutek pak vedou v třetím životě k otupělosti vůči světu. Vytvořit vyrovnaní pro takovou karmu má ve svých možnostech výchova. Význam současníků pro opakované pozemské životy.

PÁTÁ PŘEDNÁŠKA 75

1. března 1924

Vnější a vnitřní faktory v celkovém osudu člověka. Dispozice pro zdraví a nemoci. Dětské nemoci. Karmická metamorfóza duševně-duchovních zájmů ve zdraví a ve výrazu tváře. Naplňující se a působící karma. Osudové souvislosti přátelství.

ŠESTÁ PŘEDNÁŠKA 89

2. března 1924

Jak zasahuje karma do lidského vývoje. Bdělost a spánek v tělesném a duševním životě. Představitivost a vzpomínka. Šedá a bílá hmota mozková. Člověkem jsme vlastně jen v denním vědomí, v nevědomí jsme začleněni do celého kosmu. Souvislost organizace hlavy s třetí hierarchií, rytmické organizace s druhou hierarchií a motorické sféry s první hierarchií. Vzájemné působení světa a božství. Podstata třetí hierarchie leží v činnosti, která se projevuje ve vzpomínkách, provázejí nás přes momenty nevědomí v našem pozemském životě. Bytosti druhé hierarchie pracují v životě po smrti na vytváření vnitřní karmy. Bytosti první hierarchie, stvořitelé světa, vytvářejí v zákonitě vyrovnávající činnosti protipól tomu, co člověk vytvořil v pozemském životě. Naše činnost se pak projevuje v příštím životě jako skutečnost osudu. Za zákony karmy leží činy a prožitky bohů.

KARMICKÁ PODOBA

JEDNOTLIVÝCH LIDSKÝCH OSUDŮ 105

SEDMÁ PŘEDNÁŠKA 106

8. března 1924

Reprezentativní osobnosti: Friedrich Theodor Vischer, Franz Schubert, Eugen Dühring.

OSMÁ PŘEDNÁŠKA	122
9. března 1924	
Karmické skutečnosti lze sdělit jen z bezprostředního nazírání. Arabské proudy 7., 8. a 9. století. Schubertovy vztahy k šlechtici von Spaun.	
DEVÁTÁ PŘEDNÁŠKA	138
15. března 1924	
Vytvoření tělesných vlastností v dané inkarnaci prostřednictvím morálních činů z předchozího života. Eduard von Hartmann. Opačné působení tří různých článků tělesnosti v lidské bytosti z jednoho pozemského života do druhého. Friedrich Nietzsche.	
DESÁTÁ PŘEDNÁŠKA	154
16. března 1924	
Cesta historických osobností minulosti do následujících dob v dějinách a do života v současnosti. Průbojnost mohamedanismu. Harun ar Rašíd, civilizace v Bagdádu. Působení arabismu v evropské civilizaci prostřednictvím znovuvtělených individualit. Bacon z Verulam. Gebel al Tarik. Charles Darwin. Kruh vědců v Bagdádu za vlády Mamunovy. Astronomie a astrologie. Laplace. Vliv aristotelismu na mohamedanismus. Moavija. Woodrow Wilson.	
JEDENÁCTÁ PŘEDNÁŠKA	169
22. března 1924	
Jednotlivé lidské a historické souvislosti. Správné hledání. Garibaldi a Viktor Emanuel. Lessing. Lord Byron.	
DVANÁCTÁ PŘEDNÁŠKA	185
23. března 1924	
Kde jsou dřívější zasvěcenci? Překážky současné civilizace, kterými se umrtvují určité vlastnosti člověka a tělo se stává neschopným pro duchovní život. Irská kolonie v 9. století v Alsasku. Ernst Haeckel. Lessing. Valentin Andreae. Palladium.	
Poznámky	201
Rudolf Steiner o záznamech přednášek	228
RUDOLF STEINER, KRESBY NA TABULÍCH K PŘEDNÁŠKOVÉMU DÍLU	209
Souborné vydání děl Rudolfa Steinera	230